

ningen, at vi skulde behandle denne Sag en Gang til, naar Sindene vare faldne til Ro, og Dønningerne, som det ærede Medlems Partifælle sagde, havde lagt sig; men vi skulde staa aldeles frit overfor den Sag. Derfor maatte jeg udtale mig, som jeg gjorde. Som Ordfører for Udvalget og for det Parti, jeg repræsenterede, vilde og kunde jeg ikke paa Forhaand tage nogen bestemt Stilling til det, der vilde komme til at foreligge, naar de to Aar vare ved at løbe ud. Det ærede Medlem har derfor ikke Ret, naar han betegnede min Udtalelse som et godt Stykke Gummielastikum. Jeg udtalte mig kun for, at man skulde vedtage denne Bevilling, og jeg anbefalede den netop paa Grundlag af det, jeg den Gang sagde, at vi skulde tage Sagen op til Overvejelse, men til den Tid skulde vi staa frit, og det er det, vi i Øjeblikket gøre.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) kom jo sit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), til Hjælp. (*Afbrydelse*). Han plejer at kunne klare sig selv, siges der her bagved, men formodentlig har han ikke kunnet klare sig, som det ærede Medlem fra Kalundborg ønskede. Ikke desto mindre er jeg glad over, at det ærede Medlem tog Ordet i denne Sag, for derved fik vi, som vi somme Tider faa fra den Side, ret værdifulde Oplysninger. Han begyndte med at sige til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), at det var en Misforstaaelse, naar denne mente, at det var om Musikkenes Værdi, Forhandlingerne her drejede sig. Jeg har virkelig været saa naiv at tro, og jeg tror for Resten endnu, at det netop er om Musikkenes Værdi i Hæren, Forhandlingen her drejer sig. Er det ikke rigtigt, saa drejer den sig om noget, den ikke burde dreje sig om, det kunne vi vel snart blive enige om. Det Spørgsmaal, om vi skulde bevare Musikken i Hæren, er og maa være afhængigt af den Værdi, Musikken har, for Resten ikke alene for Hæren, men for Befolkningen i det hele taget — derom troede jeg, jeg var enig med det ærede Medlem fra Kalundborg.

Det ærede Medlem sagde, at det var helt andre Spørgsmaal, politiske Spørgsmaal, det her drejede sig om; han gik tilbage til 1909, da Forsvarslovene bleve behandlede her, og rettede det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, som denne nu har besvaret. Han sagde, at det, man den Gang gjorde, var, at man tog og satte ind paa Forslagene noget, som havde til Følge, at man maatte fjerne Musikken.

Det er for saa vidt rigtigt, den højtærede Minister udtalte jo ogsaa, at man satte saa meget ind paa Forslagene, at de bleve saa kostbare, at man mente at maatte fjerne Musikken til Gængæld; men under Sagens Forhandling saavel her i Salen som oppe i Landstinget blev det hævdet fra mange Sider, at den Sag maatte vi ikke gaa til at afgøre den Gang; Spørgsmaalet maatte tages op senere, og det er det, som sker nu.

Jeg blev noget forundret over at høre det ærede Medlem udtale til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds: Musikken bliver jo bevaret, det ved det ærede Medlem jo godt. Det vil altsaa sige, at Musikken bliver bevaret uden Hensyn til, om det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds og hans Parti og det ærede Medlem fra Kalundborg og hans Parti stemme derfor, og naar det er Tilfældet, kunne de altsaa indtage det Standpunkt, de ville. I samme Forbindelse betegnede det ærede Medlem det, som nu sker, som noget politisk uforsvarligt. Ja, hvis det ærede Medlem eller nogen anden tager Stilling til denne Sag af partipolitiske Hensyn, vil jeg kalde det politisk uforsvarligt her, hvor det drejer sig om et sagligt Spørgsmaal.

Man har fra flere Sider været inde paa Kulturspørgsmaalet. Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe), som gentagne Gange har kaldt paa mig i denne Sag, talte ogsaa om Kultur. Det ærede Medlem er selvfølgelig ogsaa med blandt Kulturbærerne her i Landet, men det var alligevel et mærkeligt Eksempel, han fremførte, et tænkt Eksempel med to Trækvogne. (*En Stemme: Tre!*) Om Forladelse, tre, lad mig ikke glemme den ene. Jeg er tilbøjelig til at tro at det ærede Medlem, som jo er godt kendt særlig her i København, vil være i Stand til alene, naar han tragter derefter, at faa en ret stor Menneskemængde til at følge sig, og udstyrer han sig med tre Trækvogne, belæssede med varm Mælk, Hvedekager og andre gode Ting, ja, saa bliver Flokken større. Men dersom det ærede Medlem vil skaffe sig et Musikkorps og sætte det i Spidsen for Optøget, vil der blive en ganske overvældende Tilslutning.

Sabroe: Jeg maa jo tilstaa, at efter de Bemærkninger, der nu faldt fra Ordføreren for Regeringspartiet, og naar henses til, hvad det ærede Medlem i øvrigt har udtalt, kunde den ærede Ordfører nok have trængt til en Haandsrækning fra sit